

SIEM PRAAMSMA'S

Humpo Hotsflots

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

DEEL 2.
DE
BILJETJESDRUKKERS

TEKST EN TEKENINGEN DOOR SIEM PRAAMSMA

Humpo Hotshots

Deel 2.

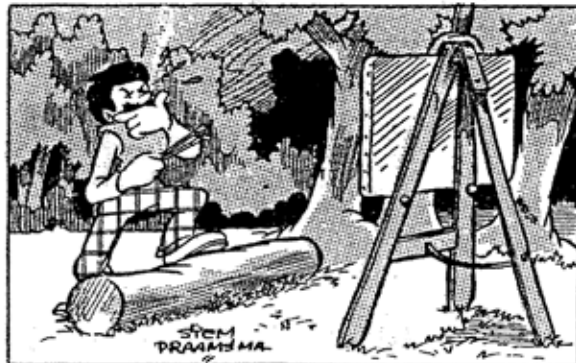
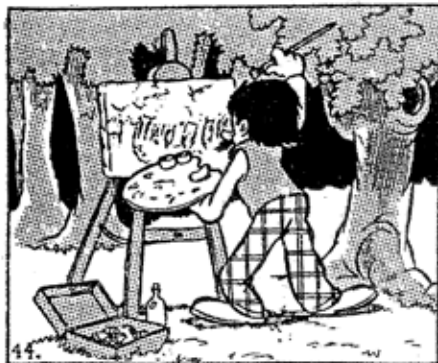
De

BILJETJESDRUKKERS

TEKST EN TEKENINGEN VAN SIEM PRAAMSMA

Een beperkte uitgave van ten hoogste 300 genummerde en gesigneerde exemplaren.

44. Heerlijke, echte, zuivere Kunst!

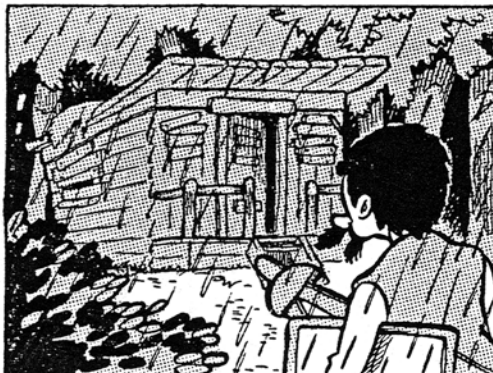
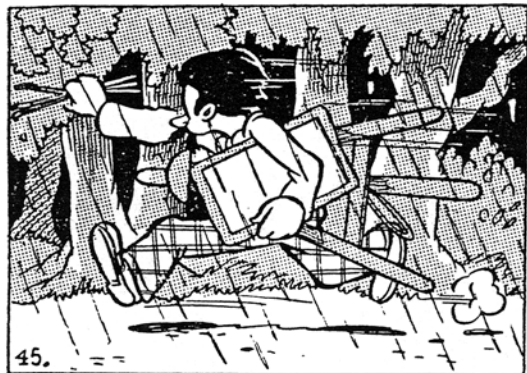
44. Op zekere dag was Humpo Hotsflots er weer eens op uit getrokken om een mooi schilderij te maken in het bos. Hij had zijn draagbare schildersezal meegenomen en de hele dag zonder ophouden gewerkt. Hij had zelfs vergeten te eten en te drinken, maar dat doen kunstenaars wel meer.

'Wat is het toch fijn om kunstenaar te zijn!' sprak hij, terwijl hij op een afstandje ging staan om zijn product beter te kunnen bekijken en beoordelen. 'Om zo maar die heerlijke kleuren op het doek te kunnen gooien, en dan

te zien hoe een kunstwerk groeit! Dit kunstwerk leeft! Die bomen zijn niet meer bomen van verf... Het is vlees en... eh... ik bedoel, het zijn echte bomen! Mijn zinderend palet heeft ervoor gezorgd dat dit landschap niet zo maar een bazaar-prul is geworden. Nee! Het is Kunst! Je hoort het ruisen van de bladeren en je ziet de mieren op de grond lopen...Dit is heerlijke echte zuivere Kunst!'

Toen hij klaar was met zijn ontboezeming viel er een grote lauwe regendruppel op zijn neus.

45. Een voorziening van de Muzen

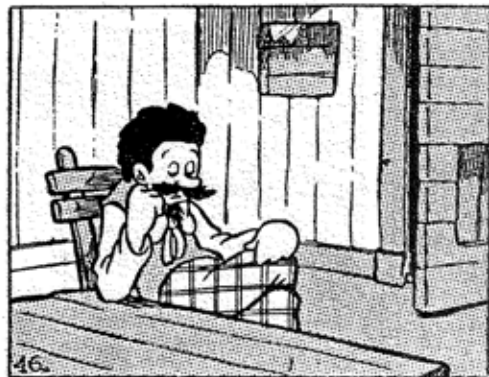

45. 'Oe, jakkie! Het gaat regenen!' zei Humpo Hotsflots met een bezorgd gezicht. 'Mijn schilderij! Dat moet ik zo gauw mogelijk op een droge plek brengen! Maar waar? Waar vind je zo gauw een droge plek in een bos?' Hij greep zo gauw hij kon, alles wat hij dragen kon, bij elkaar en holde ermee het bospaadje af. Toen stond hij plotseling stil. 'Hé!' zei hij, dat moet een voorziening van de Muzen zijn! Die hebben natuurlijk medelijden met een arme schilder, die niet weet hoe hij zijn schilderij tegen de re-

gen moet beschermen... Een huis!' een echt huis! Met een dak! En het lijkt wel niet bewoond te zijn ook... Anders hadden ze de ramen niet dichtgespijkerd... Ik vind het trouwens wel een beetje geheimzinnig, zo'n hut midden in het bos... Zo'n donker bos... Wie weet spookt het er niet... Enfin, dat zien we dan nog wel.'

Hij stak zijn hoofd om de hoek van de ruw-houten deur, die niet gesloten was, en keek naar binnen.

46. De bewoners!

46. 'Ik geloof niet dat er iemand aanwezig is,' zei Humpo tegen zichzelf. 'Ik zal dus maar zo vrij zijn, mijn intrek hier te nemen, tot de regen over is.'

Hij zette zijn schildersgereedschap in een zij-vertrekje, dat er uitzag als keuken en ging aan de tafel, die in het midden van de kamer stond, zitten wachten tot het beter weer werd. En ik denk dat Humpo Hotsflots toen in slaap gesukkeld is, want toen hij opkeek stond de zon al weer

stralend aan de hemel. Maar net toen Humpo wilde opstappen, en hij door de half-geopende deur naar buiten keek, zag hij twee mannen recht op de hut afkomen.

'O, heden!' zei Humpo zachtjes, 'daar zijn vast en zeker de bewoners! En wie weet willen ze wel helemaal niet dat ik hier binnen ben...! Ook zien ze er wel een beetje onguur uit...'

47. Humpo vindt een schuilplaats

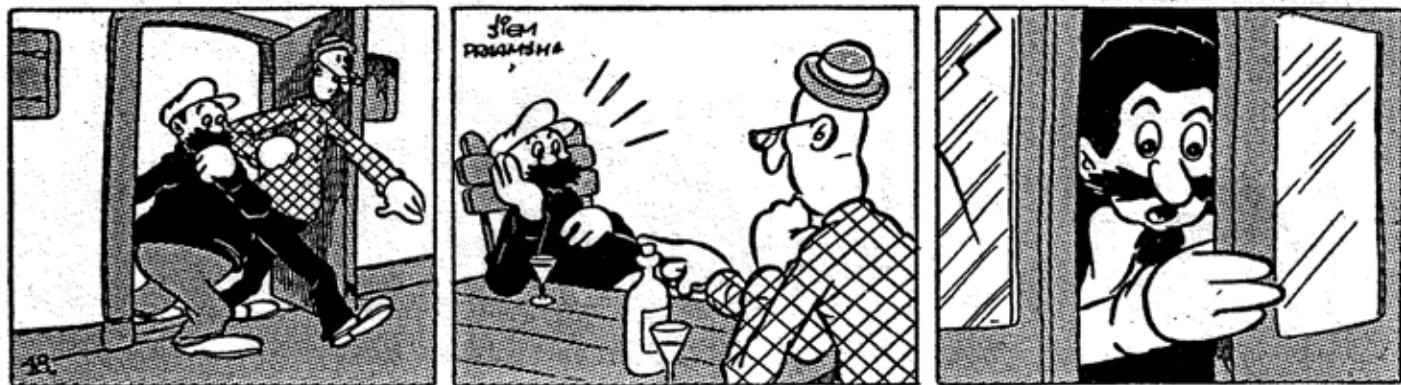
47. 'Wat moet ik nu doen?' vroeg Humpo Hotsflots zich vertwijfeld af, toen hij de twee mannen had zien aankomen. 'Ongezien weg komen gaat niet meer, want er is, voor zover ik gezien heb, geen achterdeur aan dit huis. En wie weet vinden die heren het helemaal niet leuk, dat ik ongevraagd in hun huisje ben gegaan... Ik moet me zien te verstoppen...!'

Hij keek snel en verwilderd in het rond of er misschien niet ergens een schuilplaats te vinden was. 'O, kijk, een

kast! Als ik me daar in kan wringen, is het een prima schuilplaats! Gauw! Gauw! Ze komen het trapje al op...!'

Humpo opende de deur van de linnenkast, die betere dagen gezien had, en wrong zich naar binnen. De kast was leeg, dus dat viel alweer mee. 'Au, m'n voet!' zei hij, want die was natuurlijk nog net niet binnen, toen hij de deur probeerde te sluiten. Maar toen waren de ongelukken voorlopig voorbij. Humpo zat in de donkere linnenkast.

48. Rudy Ruwiene en Lepie Leeghoofd

48. Humpo Hotsflots had nog maar net zijn voet binnen getrokken in de linnenkast, toen de buitendeur helemaal open ging en de twee mannen binnen kwamen. Ze deden net of ze thuis waren en gingen dadelijk aan de tafel zitten. De langste van de twee haalde ergens een stenen fles vandaan en twee glaasjes. Hij schonk de glaasjes vol met iets, dat wel een beetje van water weg had en zei "Proost!!" tegen de korte, dikke man, die dit dadelijk beaamde.

'Op de goeie afloop!' zei de Lange. 'Dat onze kinderen maar rijke ouders magge krije!'

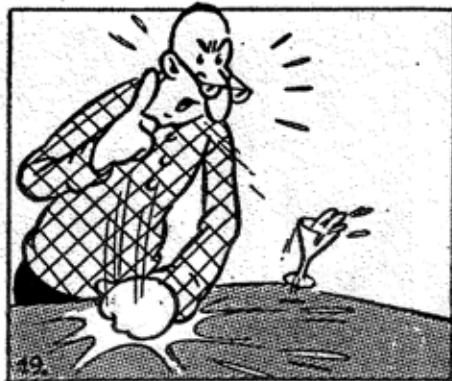
'Flauw hoor,' antwoordde de dikke. 'Als je niks beters

weet te bedenke... En ik geloof allang niet meer an een goeie afloop. Ik denk er hard over om ermee op te houden, Rudy Ruwiene! Het wordt me te gevaarlijk!'

'Onzin!' vond Rudy Ruwiene, 'er is niks gevaarlijks bij... Wij drukken alleen maar biljetjes en de baas zorgt dat-ie ze kwijt raakt. Geen haan die d'r naar kraait!'

'Nou,' dacht Humpo, die het gesprek natuurlijk ook gehoord had. 'Dat lijkt mij ook niet zo gevaarlijk, biljetjes drukken! Ik denk bijvoorbeeld dat een glazenwasser een heel wat gevaarlijker beroep heeft!'

49. Is Humpo ontdekt?

49. 'Toch vind ik het gevaarlijk!' hield de dikke vol. 'En niet alleen dat, maar ik vertrouw de baas ook niet!'

'Nou moet je es goed luisteren, Lepie Leeghoofd,' zei Rudy Ruwiene, terwijl hij een vermanende vinger tegen zijn kameraad opstak. 'Ik moet je zeggen, dat je me bar tegenvalt! Ik dacht dat je een kerel was waar een beetje pit in zat. Maar ik begin te geloven dat je een bang kwezeltje bent!' Hij sloeg met zijn vuist op de gammele tafel. 'En ik moet je zeggen, dat als je d'r tussen uit knijpt, ben je nog niet gelukkig, reken daar op! Dan

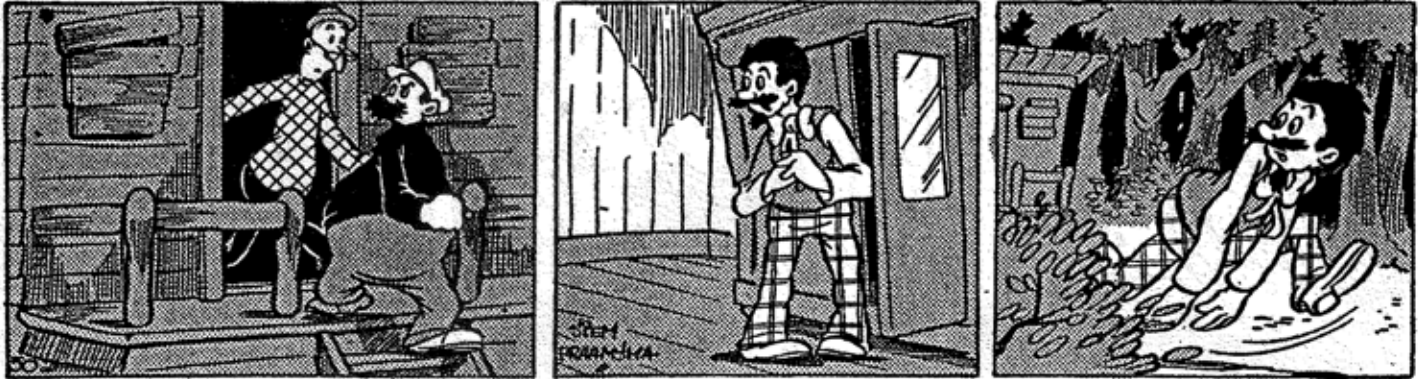
krijg je met mij te doen!'

'Oe, jakkie!' dacht Humpo Hotsflots, verscholen in zijn donkere kast, 'straks krijgen ze nog ruzie...'

'Stil maar, stil maar,' suste Lepie Leeghoofd. Hij stak een bezwerende hand op, alsof hij Rudy Ruwiene al moest tegenhouden, 'ik zal er heus niet tussen uit knijpen, wat denk je wel? Samen uit, samen... Maar wat hoor ik? Het lijkt wel of ik iemand hoorde kuchen. Ik geloof dat het uit de kast kwam!'

Het angstzweet brak Humpo Hotsflots uit....

50. Een benauwd kwartiertje

50. 'Zie je wel dat je een bang kwezeltje bent?' smaalde Rudy Ruwienc. 'Er zit heus niemand in die kast. Je verbeelding speelt je parten, man! Kom mee, in de frisse lucht! Daar zul je van opknappen!'

Tot Humpo's opluchting kwam geen van de beide mannen op het idee in de kast te kijken, waar hij zich verstopt had. Hij hoorde de twee makkers de deur uit gaan en durfde na een paar minuten de kast weer te verlaten.

'Dat was een benauwd kwartiertje!' zei hij met een zucht van verlichting. 'Ik heb er honger van gekregen... Ik zal mijn schilderspullen hier maar tussen de struiken verstoppen, dan kan ik morgen weer meteen aan de slag. Nu ga ik naar huis, eten!'

Hij verstopte zijn schilderij en zijn ezel zo goed mogelijk en holde weg, nog even benauwd achterom kijkend naar de hut, waarin hij zo in angst had gezeten...

51. Evelientje komt op visite

51. 'Ziezo,' zei Humpo Hotsflots, toen hij thuis gekomen was en een verse sigaret opgestoken had. 'Eten koken! Es kijken wat ik heb... Ik geloof dat ik geen groente in huis heb gehaald vanmorgen... Dan alleen maar aardappels, want de groentewinkels zijn toch allang dicht...'

Hij maakte een flinke pan aardappels klaar en begon met smaak de droge knollen naar binnen te werken. Hij bracht net de vork met de negende aardappel naar zijn mond toen

hij een stemmetje op de gang hoorde, en een getrippel van hoge hakken.

'Dag!' zei Evelientje, want die was het. Ze wuifde vriendelijk met haar vingertjes. Humpo wilde juist die negende aardappel in zijn mond stoppen, maar hij draaide zijn hoofd om, om Evy te begroeten, waardoor de hete aardappel in zijn nek terecht kwam, en hij alleen maar "au!" kon zeggen ter begroeting.

52. Wat voor biljetjes?

52. 'En? Heb je fijn geschilderd vandaag?' vroeg Evelientje belangstellend, terwijl ze een sigaret opstak en op de rand van Humpo's tafel ging zitten.

'Geschilderd? Schei uit!' antwoordde Humpo Hotsflots. 'Ik heb een heel avontuur beleefd! Ik heb ingebroken in een vreemd huis en daarna werd ik bijna ontmaskerd door de twee bewoners, die juist thuishkwamen. Wat ik in angst heb gezeten!'

'O, wat interessant!' zei Evy met een gillette van opwinding. 'Vertel me daar gauw eens iets meer van, lief Hotsflotsje!'

En Humpo vertelde zijn avontuur van die middag. Hoe

hij eerst was gaan schuilen voor de regen en toen in de kast was gekropen en hoe de beide mannen bijna ruzie hadden gekregen.

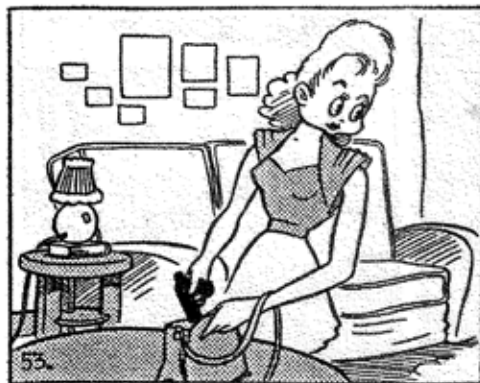
'Wat zeiden die twee mannen?' vroeg Evelientje. 'Hadden ze het over biljetjes? Wat voor biljetjes?'

'Dat weet ik niet,' antwoordde Humpo, terwijl hij zijn eetgerei wegborg. 'En dat kan me niks schelen ook!'

'Zo,' zei Evy, nadenkend. 'H'm.... Nou, ik ga maar weer, Humpo. Daag!'

'Dat is gemeen!' riep Humpo Hotsflots verontwaardigd uit. 'We zouden vanavond toch samen naar de bios gaan?'

53. Evy gaat op onderzoek uit

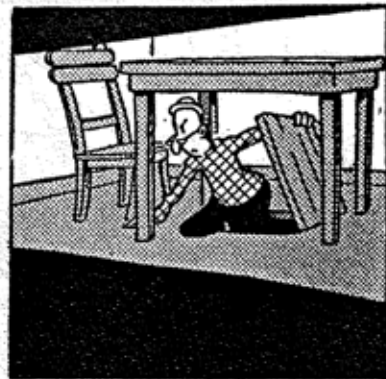
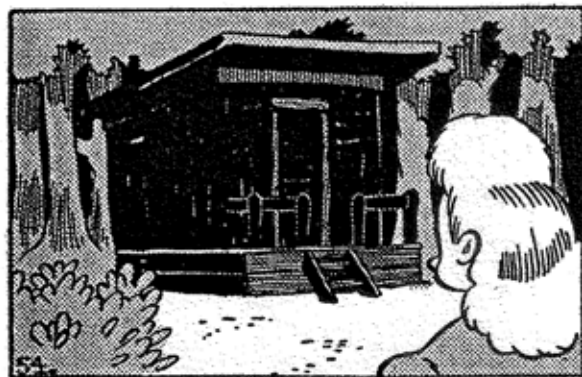
53. Evelientje ging rechtsstreeks naar huis nadat ze het verhaal van Humpo Hotsflots had gehoord. 'Daar moet ik het mijne van hebben!' zei ze, toen ze op haar kamer was aangekomen en een pistool in haar handtasje deed. 'Biljetjes drukken! Dat zijn natuurlijk bankbiljetten die daar vervalst worden. Waarom zouden ze het anders zo'n gevaarlijk baantje vinden? Ik ga daar eens kijken vanavond. Wie weet wat voor belangrijke dingen ik daar

ontdek. Misschien reken ik en passant nog wel even een hele valschemuntersbende in! Dat zou mooi zijn! De kranten zouden er vol van staan.'

Ze trok een donkere mantel aan en stapte de deur uit. 'Het is jammer voor Humpo,' dacht ze, 'Hij wou zo graag met me naar de bioscoop. Maar ja, dit is belangrijker.'

Ze liep door het bos, totdat ze de hut in de verte zag liggen.

54. Een luik onder de tafel

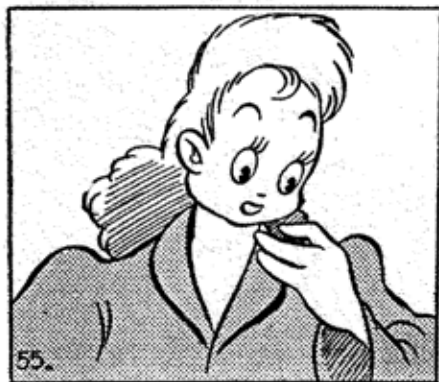

54. 'Zo, dat is dus de hut waar Humpo vandaag zijn wereldschokkend avontuur beleefd heeft,' sprak Evelientje bij zichzelf, 'We moesten daar maar eens een kijkje nemen!' Ze liep op het bouwvallige woninkje toe en zag licht door een spleet in de muur naar buiten schijnen. 'Eerst maar eens even terrein verkennen,' vond Evy, 'dat is altijd het beste!' Ze liep naar de zijkant van de hut, waar de spleet in de muur zat, en gluurde naar binnen. En toen

floot ze zachtjes van verbazing. 'Kijk nou toch es!' zei ze, 'Een luik onder de tafel! Hoe is het mogelijk! het lijkt wel een boek!'

Ze zag een lange, magere man een luik onder de tafel optillen en in de nu ontstane opening verdwijnen. Het was Rudy Ruwiene, maar dat wist Evy toen nog niet, want dat had Humpo Hotsflots er niet bij verteld, omdat hij zo slecht namen kon onthouden.

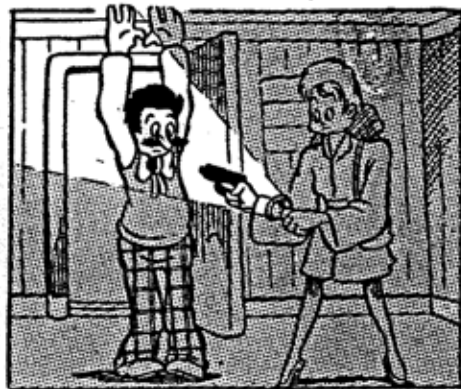
55. Een donker gat en een ladder...

55. 'Tjonge!' dacht Evelientje, nadat ze Rudy Ruwiene in het luik onder de tafel had zien verdwijnen. 'Dat kan nog spannend worden. Een onderaardse gang natuurlijk! Wie had dat ooit achter deze saaie doodgewone hut gezocht! Maar dat moet ik natuurlijk onderzoeken! Dat kan nooit zuivere koffie zijn! Ik ben niet voor niets privé-detective!'

Ze nam een kloek besluit en sloop naar de voordeur. Ze deed deze op een kier open en keek omzichtig rond om te zien of er geen ongewenste ogen op haar gericht waren. Toen dat niet het geval bleek te zijn sloop ze zonder een gerucht te maken op de tafel toe. Ze tilde het luik op en keek in een donker gat, waarin ze nog net de eerste sporten van een afdalende ladder kon onderscheiden....

56. Het is Humpo!

56. Terwijl Evy daar bezig was met haar onderzoekingen ging plotseling de deur voor de tweede maal open. Evy schrok geweldig, dat begrijp je zeker wel. Er verscheen een silhouet van een man in de deuropening. Een man met een wilde haardos. Evelientje dacht wel dat ze wist wie het was, maar ze besloot toch maar, het zekere voor het onzekere te nemen. Ze stak plotseling haar zaklantaarn aan en richtte die recht op het gezicht van de zopas binnengekomene. Het was inderdaad Humpo Hotsflots, net zoals ze

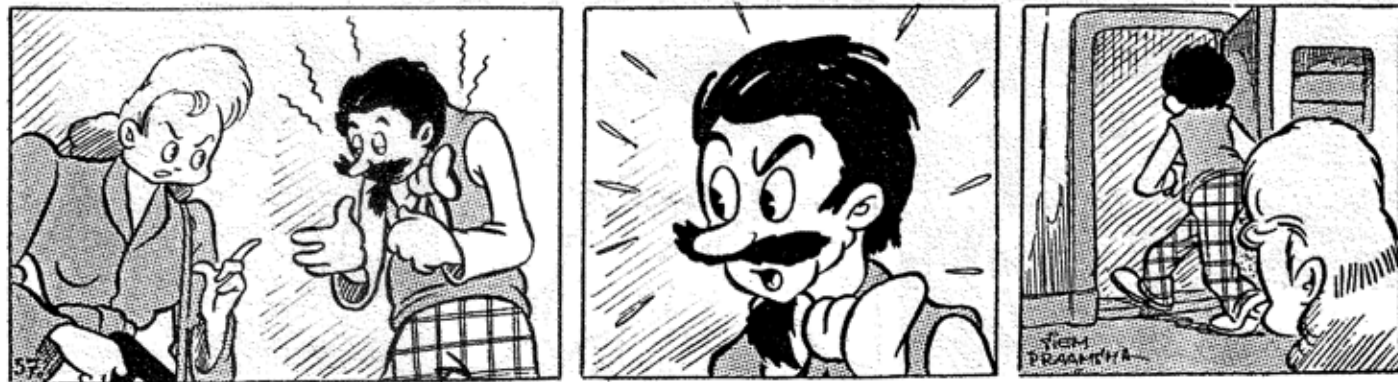
gedacht had.

'Handen omhoog!' riep Evy met een basstem. Ze hield de revolver in de lichtstraal, zodat Humpo hem goed kon zien. 'Maak dat je weg komt, Humpo Hotsflots!' zei ze dan. Je hebt hier niets te maken!'

'O, ben jij het?' klonk opgelucht Humpo's stem. 'Ik dacht al...' en hij wilde zijn armen laten zakken.

'Handen omhoog, zei ik!' siste Evelientje, die Humpo altijd graag plaagde.

57. Humpo zoekt zijn penseel

57. 'Wat kom je hier doen?' vroeg Evelientje streng aan Humpo Hotsflots. 'Kom je de boel weer eens even in de war sturen?'

'Ik kom niks in de war sturen,' antwoordde Humpo schuchter. 'Ik moest een penseel hebben en ik kon die tussen de struiken, waar ik vanmiddag mijn boeltje verstopt had, niet vinden. En toen dacht ik, dat ik hem misschien hier vergeten zou hebben...'

'O, is het dat?' zei Evy met een boos gezicht. 'Jij ook

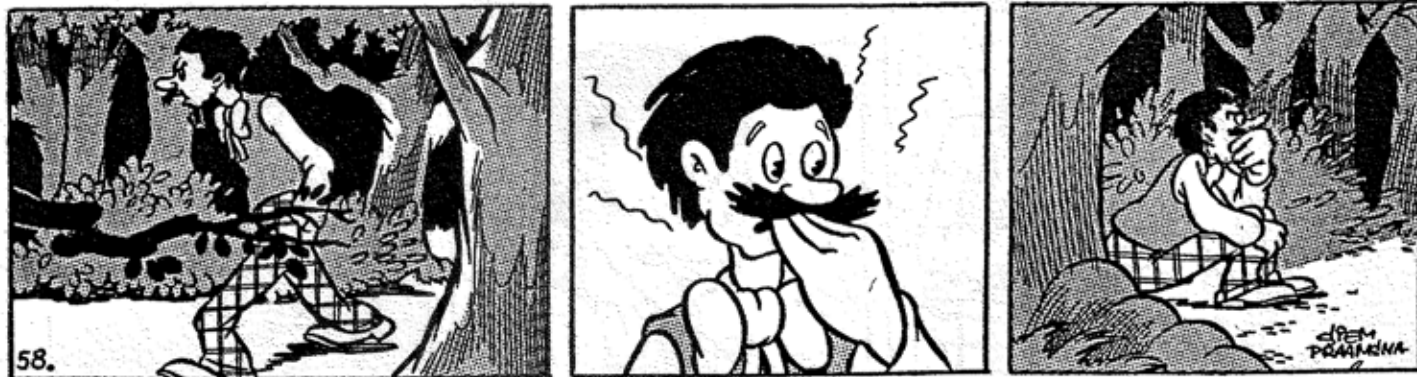
altijd met die gekke verfboel! Ga nu maar zoet naar huis en dan zal ik wel even rondkijken of ik dat penseel niet kan vinden.'

'O, ja, juist...' zei Humpo aarzelend. 'Wil... eh... wil je het dan voor me meebrengen naar mijn atelier? Ik zit er dringend om verlegen, zie je...'

'Komt voor elkaar!' beloofde Evy. 'Nou, daag!'

Humpo Hotsflots liep langzaam de deur weer uit.

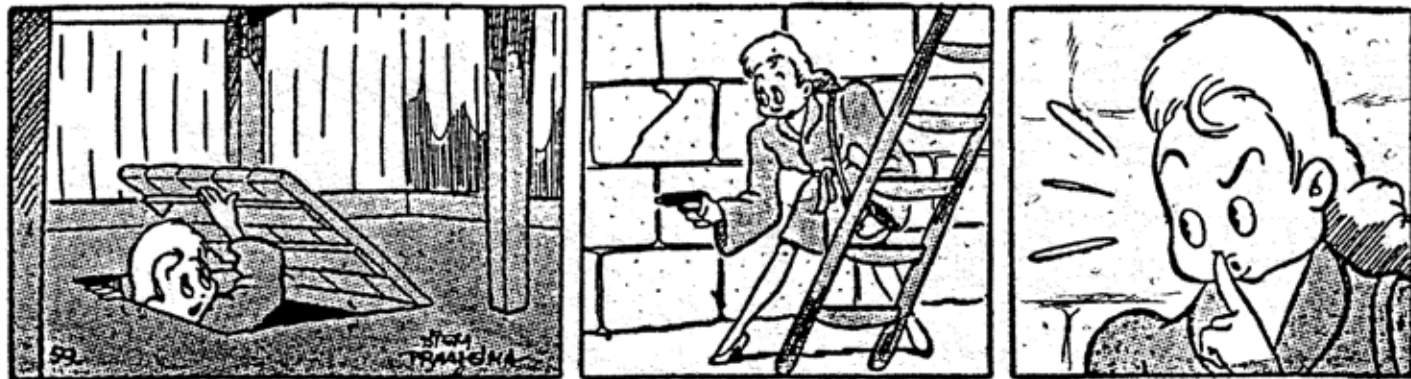
58. *Humpo gaat nog niet naar huis*

58. 'Dat is me toch wat!' meende Humpo Hotsflots, terwijl hij met trage, slome passen over het bospaadje wandelde. 'Wordt je gewoon weggestuurd! Gewoon! Door je eigen vriendinnetje! Hoe is het mogelijk! En dan zeggen ze nog dat de mannen heerschappij over vrouwen hebben...! Het is me wat. Maar het lijkt me toch wel beter, om hier even te blijven wachten tot Evelientje terug komt. Want ver-

beeld je, dat ze het penseel niet vinden kan... Dan kunnen we altijd nog samen gaan zoeken.... Ja, dat zal ik maar doen.. Misschien vergeet ze helemaal wel om aan dat penseel te denken en dan kan ik haar nog even helpen herinneren... Waarom is zij hier eigenlijk? Zij kon toch niet weten dat ik een penseel verloren had?'

59. Draaiende machines

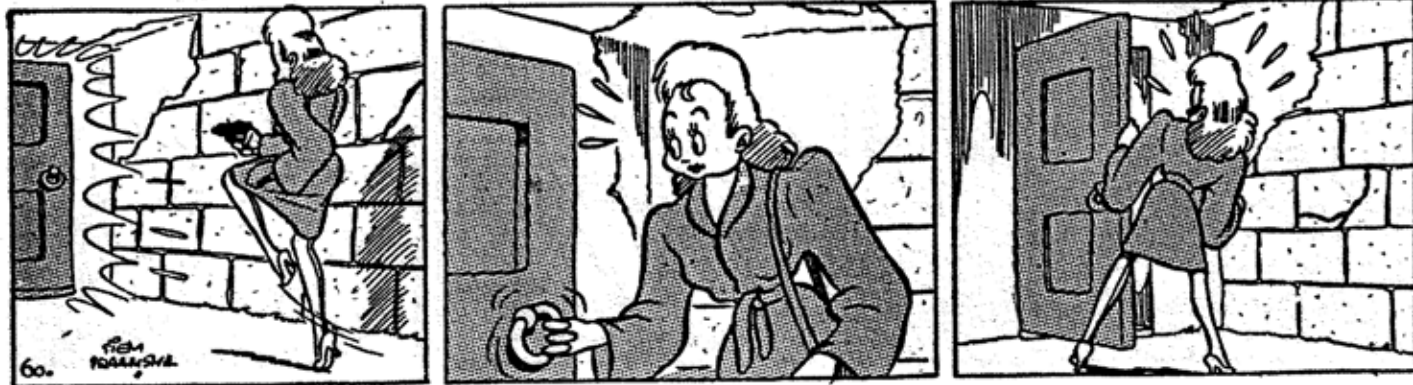

59. Evelientje had intussen Humpo Hotsflots met zijn zorgen over zijn penseel allang vergeten, net zoals Humpo gevreesd had. Ze had het luiik weer opgetild en was nu bezig de ladder af te dalen. Die bleek naar een donkere, muf-ruikende gang te voeren. Ze haalde haar pistool weer tevoorschijn en verwachtte ieder ogenblik iemand uit het duister te zien opduiken. Toen haar ogen echter een beetje aan het donker gewend waren, zag ze dat de gang

waarin ze stond, aan het eind uitkwam op een deur.

'Ssst!' zei Evy, en legde een klein vingertje op haar mond. 'Ik geloof dat ik wat hoor... Ja, daar hoor ik het geluid van draaiende machines... Daar zijn ze vast en zeker bezig die biljetjes te drukken waar Humpo het over had... Maar, veronderstellen is goed, maar overtuigen is beter... Ze sloop voorzichtig in de richting van de gesloten deur...

60. Een ondergrondse drukkerij!

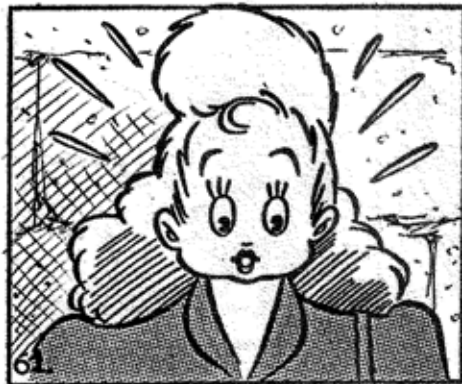

60. Evelientje had dus besloten zich te gaan overtuigen van de dingen die achter de gesloten deur in de donkere gang gebeurden. Ze sloop geruisloos op de deur toe, haar pistool steeds in de aanslag houdend. Daar aangekomen, draaide ze voorzichtig aan de klink. 'Hij is gelukkig niet op slot,' constateerde ze, 'dat valt mee...'

Ze deed de deur een flink stuk open en keek naar bin-

nen 'Net wat ik dacht!', zei ze tegen zichzelf. 'Een drukkerij. Een klandestiene, ondergrondse drukkerij. Het mag natuurlijk het daglicht niet zien, wat hier gebeurt... Er zijn twee mannen aan het werk... Die lange, die ik door het luik zag kruipen en nog een kleine dikke... Precies zoals Humpo het me vertelde...Ik heb het getroffen dat ze net allebei met hun ruggen naar me toe staan.....!'

61. De politie moet gewaarschuwd

61. Ze deed de deur weer even geruisloos dicht als ze hem had opengedaan en dacht een ogenblik na. 'Wat moet ik nu doen? Of liever, wat *kan* ik doen? Want het is natuurlijk nog helemaal niet zeker dat hier strafbare feiten gepleegd worden... Tenslotte mag iedereen zijn drukkerij vestigen waar hij wil. Zelfs onder de grond, als hem dat leuk lijkt. Maar verdacht is het wel.... Ik moest eigenlijk zien zo een biljetje in handen te krijgen..... Maar dat zal wel niet

meevallen, denk ik zo... Het lijkt me toch wel een goed idee, om de politie van deze situatie op de hoogte te brengen. Dan kunnen die voorlopig vast eens een oogje in het zeil houden!'

Zo gezegd, zo gedaan. Evelientje houdt van opschieten, dus nam ze een ren en stevende weer op de ladder af die ze kort geleden was afgedaald.

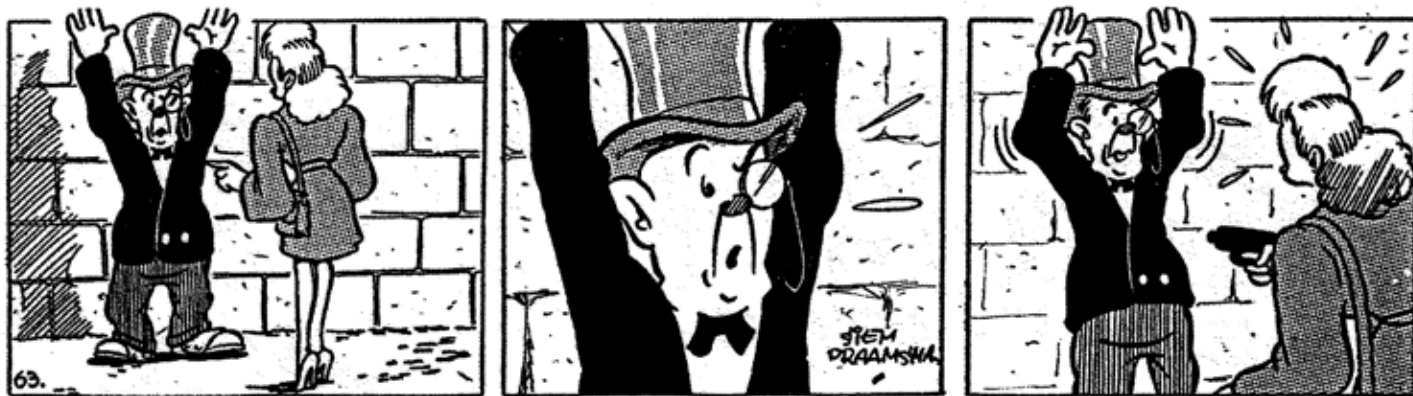
62. Handjes omhoog en mondje dicht!

62. Evelientje had het plan opgevat om naar de politie te gaan en alles te vertellen wat ze hier gezien had. Ze wilde juist de ladder weer bestijgen, toen boven haar hoofd het luik open ging en een paar schoenen en benen naar beneden kwam bungelen. Evy schrok even, want ditmaal was het Humpo Hotsflots niet, dat had ze dadelijk al gezien. Ze drukte zich zo stijf mogelijk tegen de muur aan, maar er was geen enkele manier om zich te verstoppen. Ze

wachtte dus maar af wat er gebeuren zou. De man had Evy nog niet ontdekt en daarom daalde hij doodkalm af, zich van geen gevaar bewust. Toen hij echter beneden was en weer op de begane grond stond, hoorde hij plotseling de stem van Evelientje, die op overtuigende manier zei: 'Handjes omhoog en mondje dicht! Jij bent mijn gevangene! Loop die ladder weer op en probeer niet te ontvluchten, want ik kan heel goed schieten, geloof dat maar!'

63. Detective Sloomhoven

63. 'Ik... eh... begrijp u niet zo goed,' zei de man, die gehoorzaam zijn handen in de lucht gestoken had. 'Ik... eh... ben toch geen misdadiger? Of ziet u mij daar misschien voor aan?'

'Dat doet er niet toe!' zei Evelientje. 'U loopt vóór mij die ladder weer op, heb ik gezegd!'

'Maar wacht u toch eens even, beste juffrouw,' probeerde de man weer. 'Ik begin, geloof ik, te begrijpen wat er

aan de hand is. U denkt natuurlijk, dat ik bij die valse munters hoor, die daar achter in de gang aan het werk zijn, nietwaar? Dan vergist u zich toch. Mijn naam is Sloomhoven en ik ben een detective die er door het Ministerie van Financiën op uitgestuurd is om te onderzoeken waar de laatste tijd al die valse bankbiljetten vandaan komen. En de sporen leidden hierheen....'

64. De rollen zijn plotseling omgekeerd

64. 'Dat zult u me dan eerst eens moeten bewijzen,' zei Evelientje, 'iedereen kan wel zeggen dat hij Sloomburg heet!'

'SloomHOVEN!' sprak de man.

'Burg of Hoven, dat kan me niet schelen,' vond Evy. 'Ik kan wel zeggen dat ik Sinterklaas heet en in Spanje woon!'

'Ik heb papieren,' zei Sloomhoven. 'Als U me toestaat mijn armen naar beneden te doen zal ik ze pakken en u laten zien.'

'Okee,' zei Evy, 'maar maak geen verdachte of onver-

wachte bewegingen, want ik kan goed schieten, dat heb ik u net verteld!'

'Ik zal er rekening mee houden,' zei Sloomhoven, en hij stak zijn linkerhand in zijn binnenzak. En hoe het nu precies kwam wist Evy niet, maar plotseling had hij een revolver in zijn rechterhand en zei met een gemene grijns: 'Ziezo, de rollen zijn omgekeerd! Doe nu maar zoet je handjes in de lucht en laat dat speelgoedpistooltje maar vallen!'

65. Het is Wouter Woeker!

65. 'Kijk eens, juffrouw,' zei de man, die eerst gezegd had dat hij Sloomhoven heette, 'ik houd niet van pottekijkers, begrijpt u? Ik moet u dus op de een of andere manier zien kwijt te raken... U bent misschien in de veronderstelling dat ik Sloomhoven heet...'

'Helemaal niet!' antwoordde Evelientje brutaal, 'dat heb ik geen ogenblik geloofd!'

'Nu, het is dan ook niet zo,' ging de man verder. 'Mijn naam is Wouter Woeker, zeker wel eens van gehoord? Zal toch wel, hè?'

Evy schrok. Ze had de naam Wouter Woeker inderdaad meer dan eens horen noemen. Hij was een gevreesde figuur in de wereld van de misdaad, waarvan het gerucht ging dat hij voor niets terug deinsde.

'Ik heb hier een touw,' zei Wouter Woeker. 'Daar zal ik u voorlopig mee vastbinden en dan zal ik er nog eens over denken, wat er verder met u moet gebeuren!' Hij deed wat hij gezegd had en verdween door de deur naar de drukkerij.

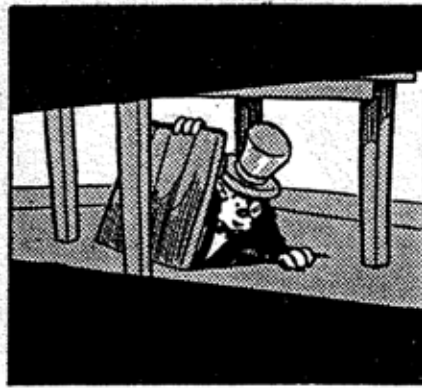
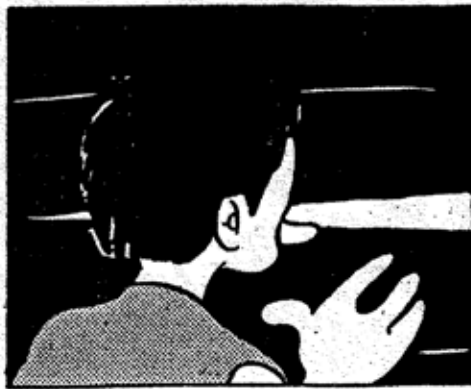
66. Humpo heeft een voorgevoel

66. Wat was er intussen met Humpo Hotsflots gebeurd? Nu, toen Evelientje hem weggestuurd had, besloot hij, niet naar huis te gaan, maar op enige afstand van de hut te blijven wachten tot Evy terug zou komen, al dan niet met het penseel dat hij nodig had. Maar nu is het zo, dat, als Humpo niets te doen heeft, hij altijd erge slaap krijgt. Dat heb je meer met artiesten. Hij schrok dan ook plotseling

wakker met het gevoel dat hij al een hele tijd had zitten slapen. 'Oeil' riep hij onthutst, terwijl hij opsprong. 'Hoe lang zou ik geslapen hebben? Er is vast iets verkeerd gegaan. Wat het precies is weet ik niet, maar ik heb een voorgevoel dat er iets met Evelientje gaat gebeuren dat niet zo prettig is... Wat zal ik doen? Zal ik Evy's gebod overtreden en toch weer naar de hut gaan?'

67. Heeft de man Humpo's penseel?

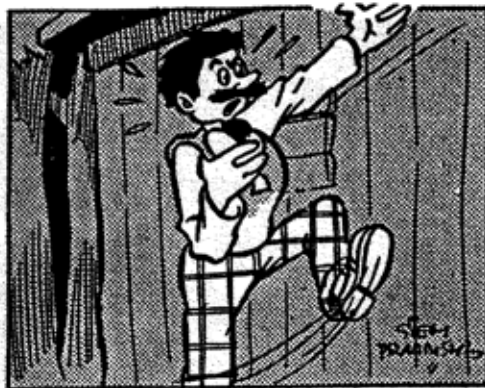
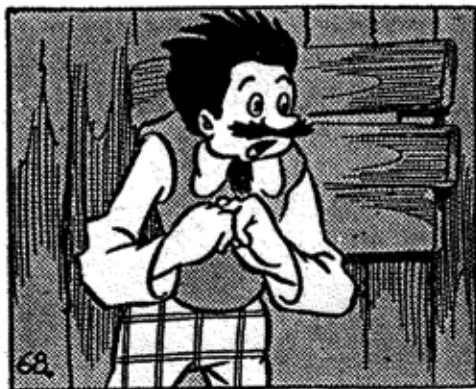

67. Humpo Hotsflots besloot alle geboden van Evelientje ten spijt naar de hut te hollen en te gaan zien wat er aan de hand was met zijn voorgevoel. 'Misschien heeft Evy mijn hulp wel nodig!' dacht hij. 'Ik zal eens gaan kijken of ik niet iets gewaar kan worden.' Hij zocht ook een kier in de wand van de hut op en gluurde naar binnen. En ook hij floot zachtjes van verbazing. Hij zag een man met een zwart jasje aan en een grijze hoge hoed op een luik op-

tillen dat zich onder de tafel bevond en door de opening verdwijnen.

'Wat is dat nu weer?,' vroeg Humpo zich af. 'Wat moet dat nu met dat luik? Dat is vast en zeker iemand, die mijn penseel gevonden heeft en het nu gaat verstoppen! Maar dat zal hem niet glad zitten! Ik heb gezien waar hij het verstoppt!'

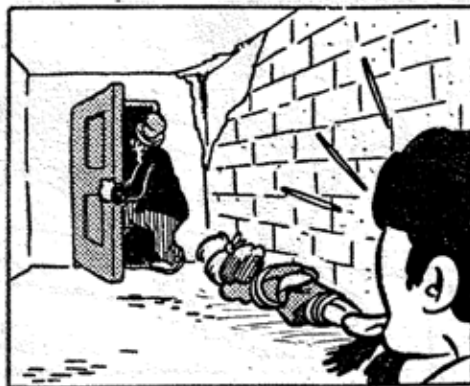
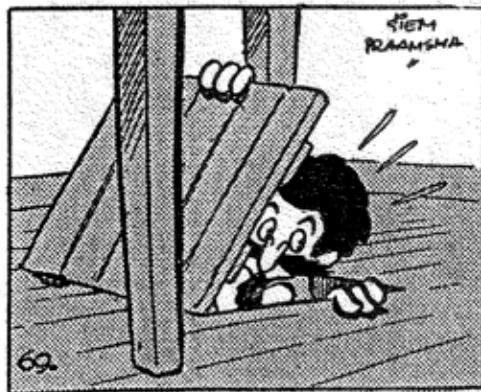
68. Achter de penseeldief aan!

68. 'Ja, wat zal ik nu doen?' dacht Humpo Hotsflots. Hij stond een beetje sip te kijken. 'Ik kan nu wel naar binnen gaan en dat penseel terughalen, maar als Evelientje merkt dat ik niet naar huis ben gegaan, dan zwaait er wat! Dan wordt ze vast en zeker erg boos! Misschien wil ze dan wel geen vriendinnetje meer met me wezen... En dat zou ik niet willen... Maar wat moet ik dan? Ik kan toch niet voor mijn ogen m'n penselen laten ontvoeren?'

Maar toen vatte hij plotseling moed. 'Kom!' vuurde hij zich zelf aan, 'doe niet alsof je een pantoffelheld bent! Jij bent de heer der schepping, niet Evelientje! Laat ze dan maar kwaad wezen, dan zal ze wel weer goed worden ook! Kom, Humpo, laat je niet kennen! Achter die penseeldief aan!' Hij zette een hoge borst op en stapte zelfbewust de hut binnen.

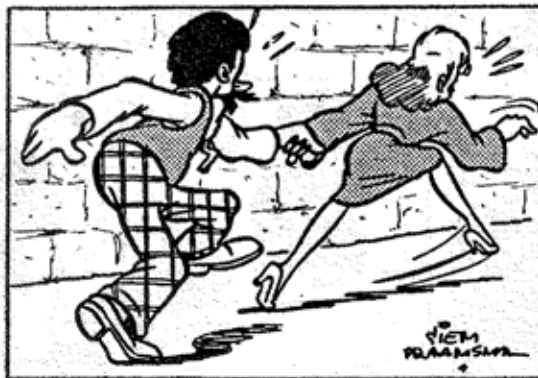
69. Evy in touwen gewikkeld

69. 'Ziezo, dat is dat!' vond Humpo Hotsflots, nadat hij het luik had opgetild en onder de vloer verdween. 'Dat varkentje zal Humpo eens flink wassen! Ofschoon ik het een rare plaats vind om penselen te verstoppem...' Hij daalde langzaam de ladder af en toen hij voelde dat hij weer met beide voeten op de grond stond keek hij pas om. En wat hij zag deed hem de haren te berge rijzen. Daar, gebonden op de grond, lag Evelientje en door een deur aan

het einde van de gang zag hij nog juist de man met de hoge hoed verdwijnen. En Evy lag zo in de touwen gewikkeld dat ze geen vin verroeren kon en er was ook een doek voor haar mond gebonden, zodat ze alleen maar onverstanebare geluiden kon voortbrengen. Humpo liet langzaam en haast ongelovig op zijn vriendin toe en bleef haar een paar seconden lang aanstaren...

70. Humpo snapt er niets van

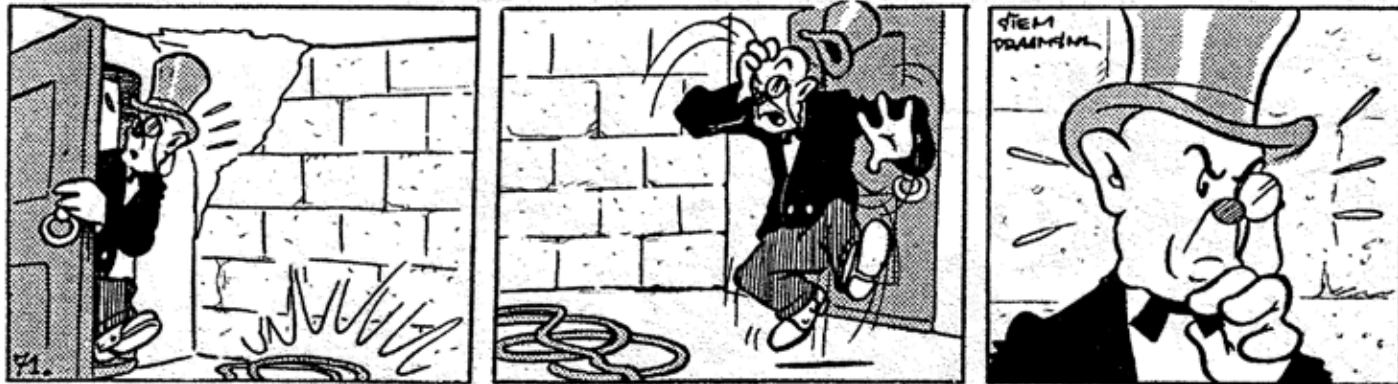
70. Toen Humpo Hotsflots een beetje van zijn verbazing bekomen was begon hij langzamerhand te begrijpen wat er gebeurd was. Evelintje was natuurlijk in deze gang de man met de hoge hoed tegengekomen, die Humpo's penseel bij zich had, dat hij had willen verstoppen. Evy had dat willen verhinderen, maar was door de bruto overweldigd en gebonden ter aarde geworpen... Zo las je dat ook in boeken, dat een vrouw alles opofferde om...

'Denk er aan, Evelina!' zei hij, nadat hij haar losgemaakt had en de doek voor haar mond verwijderd. 'Denk eraan,

dat ik zoiets niet meer wil hebben! Tenslotte is zo'n penseel niet zoveel waard dat je daarvoor hele gevechten zou moeten leveren... Voor een paar dubbeltjes heb ik weer een nieuwe enne...'

'Je snapt er niets van!' antwoordde Evy. Maar ik vind het erg aardig van je dat je me bent komen bevrijden. Kom mee!' Ze trok Humpo aan zijn hand mee naar de ladder. Een ogenblik later hadden ze de onderaardse gang verlaten.

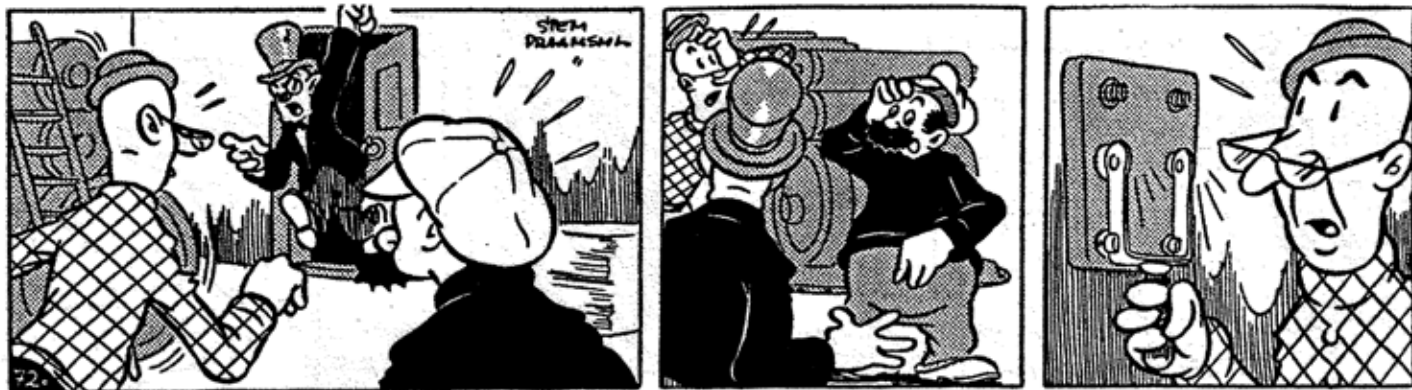
71. Een nieuw plan

71. Vlak nadat Evelientje en Humpo Hotsflots verdwenen waren ging de deur van de drukkerij weer open en kwam Wouter Woeker opnieuw tevoorschijn. 'Zorgen jullie nu maar,' zei hij tegen de twee drukkers, 'dat er morgenochtend weer twee honderd duizendjes zijn, dan zal ik wel zien, wat ik met onze gevangene...' Hij stopte plotseling. 'Hè??' riep hij in de hoogste verbazing uit. 'Dat is onmogelijk! Dat kan niet..! Dat is toverij...! Nog geen

twee minuten geleden laat ik dat meisje hier zwaar gebonden achter en nu is ze verdwenen. Dat moet een duivelskunstenaars zijn! Dat kan niet anders!' Maar hij zou niet zo'n gevreesde naam onder de misdadigers gekregen hebben, als hij niet onmiddellijk weer over zijn verbazing heen geweest zou zijn en klaar zou staan om een nieuw plan te verzinnen. Hij begon dan ook dapper na te denken...

72. Laat de baas nou maar denke

72. Het duurde niet lang of Wouter Woeker had een nieuw plan voor elkaar gebrouwd. Hij draaide zich om en smeedde de deur, waar hij zojuist uit gekomen was, weer open.

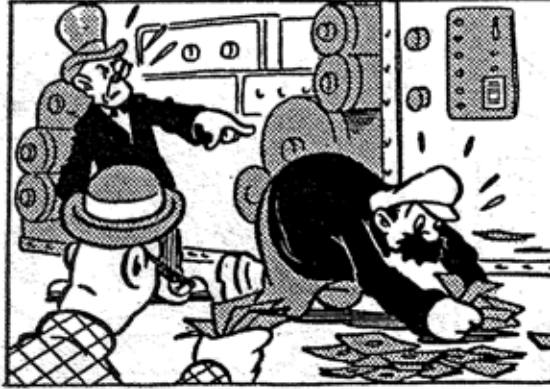
'Jongens! Direct ophouden met werken! De gevangene is ontvlucht! Die is nu natuurlijk op weg naar de politie om te vertellen wat ze hier allemaal gezien heeft! We moeten maken dat we weg komen! Zo snel mogelijk! Laten we geen minuut langer wachten dan nodig is. Misschien is op dit moment de politie al op weg hierheen... Die juffrouw was zo snel weg!'

Rudy Ruwiene en Lepie Leeghoofd schrokken natuurlijk, dat begrijpen jullie. 'Zie je wel!' zei Lepie, 'ik zei altijd al dat ik het gevaarlijk vond! We hadde d'r nooit an moete beginne!'

'Zeur niet!' snauwde Rudy. 'Leg niet te lammere! Laat de baas nou maar het denke doen, dat is veel beter!'

'Goed zo, Rudy,' prees Wouter Woeker, 'neem jij het maar voor je baas op! Maar draai eerst eens even die verwenste machines af, want daar word ik gek van!'

73. Geld is geld

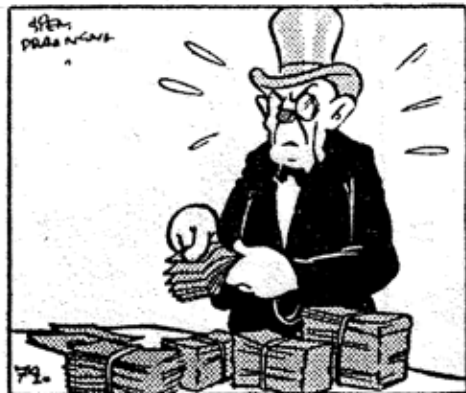
73. 'Ik heb het volgende plan,' legde Wouter Woeker uit. 'We zoeken nu alle bankbiljetten, die we tot dusver gemaakt hebben, bij elkaar en tellen ze. Dan verdelen we de poet in drie gelijke parten en dan krijgt ieder een derde deel. En dan maken we dat we zo gauw mogelijk wegkomen. Wat denken jullie daarvan?'

Dat vonden Lepie Leeghoofd en Rudy Ruwiene een uitstekend idee. Het was dan ook nog niet zo'n gek aanbod, om een derde deel van al die bankbiljetten, die her en der over de grond verspreid lagen, je eigendom te kunnen

noemen, zelfs al waren ze dan ook maar vals. Geld was geld. Je kon er allicht een paar duizend van uitgeven voordat de mensen door hadden dat het geen echt bankpapier was...

Ze begonnen ijverig te verzamelen, op aanwijzing van Wouter Woeker, die zelf niet meezocht, maar wel telkens zei, waar er nog meer bankbiljetten lagen. Toen ze klaar waren, stonden er enige flinke stapels duizendjes op de tafel, waar Wouter Woeker een wakend oog op hield.

74. Rudy moet nadenken

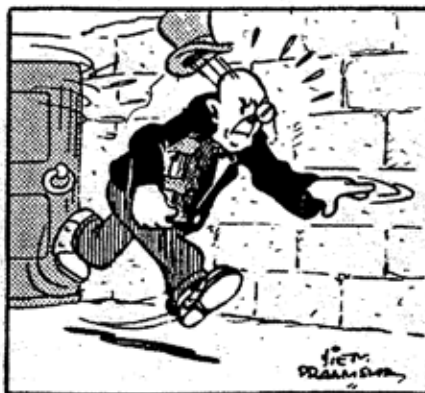
74. Wouter Woeker telde nu alle biljetten, maakte er stapeltjes van en deed om alle stapeltjes een bandje. 'Kijk!' zei hij, toen hij bijna klaar was met tellen en aan de laatste biljetten begon. 'Ik heb hier bij elkaar negen en een half miljoen gulden. Dat is ruim drie miljoen gulden per persoon. Als we nu een zo deden...' Hier wachtte hij even. 'Als... eh... jullie nu eens je handen in de lucht staken en voorlopig in die houding blijven staan, dan zou dat het beste voor jullie gezondheid zijn!' brulde hij dan ineens.

Hij had met ongelofelijke snelheid een pistool tevoorschijn gehaald en zwaaide daar nu lustig mee rond. Lepie Leeghoofd en Rudy Ruwiene wisten niet hoe ze het hadden. Ze konden inderdaad niet veel beters doen dan hun handen omhoog steken en afwachten wat hun verraderlijke patroon nog meer voor ze in petto had....

'Zie je wel?' siste Lepie, die groen zag van woede.

'Hou je waffel!' gromde Rudy, 'Ik moet nadenke....'

75. Lepie en Rudy moeten tot 60 tellen

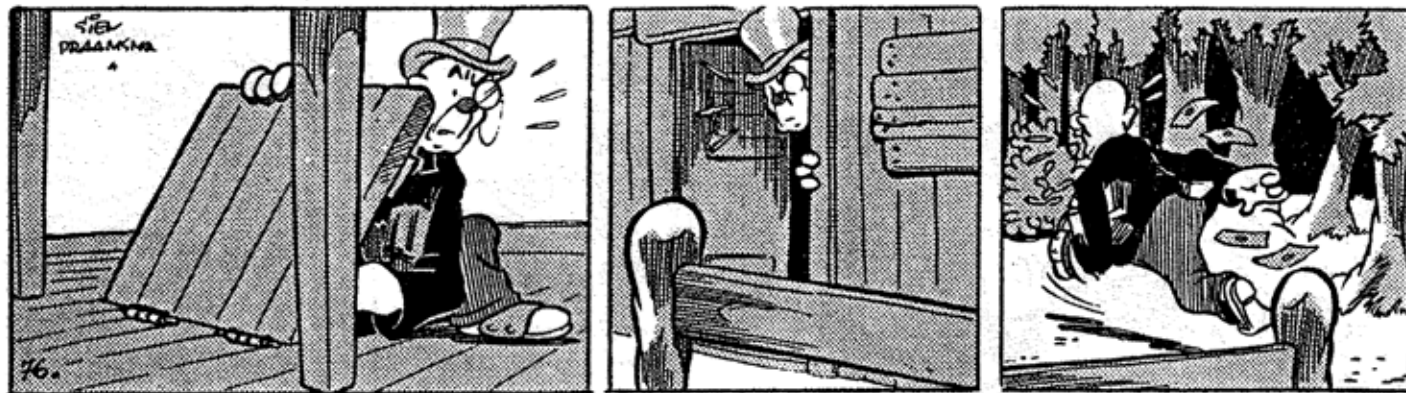

75. Rudy Ruwiene en Lepie Leeghoofd waren dus verraden door Wouter Woeker, hun eigen chef. Ze stonden daar met hun handen in de lucht en konden niet veel meer doen dan daar in die houding blijven staan, omdat ander Wouter's revolver vast en zeker "Knal!" zou zeggen, met alle gevolgen van dien.

'En nu blijven jullie staan tot ik de hut verlaten heb!'

schreeuwde Wouter Woeker. Tel maar tot zestig, dan ben ik er wel uit. Dan mogen jullie proberen of je nog vluchten kunt voordat de politie komt.' Wouter sloot de deur achter zich en holde door de gang naar de ladder, die naar de uitgang en de vrijheid leidde. Hij had de stapels bankbiljetten stevig onder zijn arm geklemd en duwde haastig het luik open.

76. Duizenden dwarrelende guldens

76. 'Die heb ik mooi bij de neus gehad!' dacht Wouter Woeker vrolijk, terwijl hij uit het gat onder de tafel kroop. 'Ik heb negen en een half miljoen gulden en de vrijheid en die twee sukkels hebben niets en worden misschien door de politie gepakt! Ja, ik ben een handig mannetje, al zeg ik het zelf. Nu nog even zien of er geen

onraad is buiten.... Nee, ik geloof dat ik geluk heb.... En nu maar rennen! Of je leven ervan af hangt!' Wouter holde weg, het bos in. Echter, onopgemerkt door Wouter Woeker, kwam het bandje van een van de pakjes bankbiljetten los, en zo kwam het dat duizenden guldens achter de misdadiger aan het bos in dwarrelde....

77. Een hardlopend iemand

77. Intussen was Evelientje de politie gaan waarschuwen en Humpo Hotsflots bleef achter om een oogje in het zeil te houden. Hij was er maar weer bij gaan zitten, maar hij durfde deze keer niet te gaan slapen. 'Ik begrijp toch niet zo goed wat er nu precies gebeurt in die hut en die onderaardse gang,' dacht hij bij zich zelf. 'Ik dacht eerst dat het alleen om mijn penseel ging, maar er schijnt toch iets anders tussen gekomen te zijn...'

Julie zien zeker wel, dat dat heel snugger bedacht was door Humpo. Hij begon langzaam in te zien, dat het leven niet alleen draaide om verf, penselen en lijnolie. Plotseling schrok hij op uit zijn gepeins. Hij hoorde de naderende voetstappen van een hardlopend iemand. En toen hij in de richting van het geluid keek, zag hij de donkere figuur van de man met de hoge hoed, die hij al eerder gezien had, recht op hem toekomen....

78. Een beng en een pof

78. 'Hé!' dacht Humpo Hotsflots, 'dat is vast geen zuivere koffie! Wat moet die man zo hard hollen midden in de nacht? Dat doen nette mensen niet.... Ik moest maar eens proberen hem tegen te houden en hem te vragen waarom hij zo hard hollen moet...' Hij stak een been uit, en Wouter Woeker liep daar met grote snelheid tegen op.

"Beng!" zei het, en toen: "Plof!" Dat was het geluid dat Wouter Woeker maakte, toen hij met zijn hoofd op de grond terecht kwam. Hij bleef meteen bewusteloos liggen.

'Nou-nou!' dacht Humpo, 'dat schijnt nogal aangekomen te zijn! Ik geloof, dat hij buiten kennis is... Dat maakt het wel wat moeilijk om hem om uitleg te vragen... Maar wat zie ik daar nu? Wat zijn dat voor pakjes? Het lijkt wel geld! En wat veel! Ik heb nog nooit zoveel bij elkaar gezien!' Dat was niet te verwonderen, want er zijn wel meer kunstenaars die nog nooit negen en een half miljoen gulden bij elkaar gezien hebben.

79. Humpo verzint een list!

79. Toen Rudy Ruwiene en Lepie Leeghoofd samen en in vereniging tot zestig geteld hadden, namen ze allebei een sprong en renden zo snel als ze konden de drukkerij uit, de ladder op, het luik door en de hut uit. Nu renden ze, allerlei lelijke dingen aan het adres van Wouter Woeker zeggend, in de richting waarvan ze dachten dat hun baas vertrokken zou zijn. En omdat ze nogal veel lawaai maak-

ten kwam het, dat Humpo Hotsflots ze al op honderd meter afstand hoorde aankomen. 'Kijk,' dacht hij, 'ik geloof dat het die twee kerels zijn die ik de eerste keer in de hut ontmoet heb... Nu weet ik iets leuks! Ik strooi een paar pakjes van die bankbiljetten op hun weg en honderd tegen één dat ze blijven staan om ze op te rapen!'

80. Lepie vindt het weer verdacht

80. Dat had Humpo Hotsflots goed bekeken, want het gebeurde precies zoals hij gedacht had. Rudy Ruwiene en Lepie Leeghoofd stopten abrupt, toen ze zagen dat ze de bankbiljetten zo maar voor het oprapen hadden. 'Kijk!' riep Rudy verheugd. Hij wees met een verbaasde vinger naar de begeerde stapeltjes. 'Zie je dat? Wouter Woeker heb ze zeker verlore! Zo zie je maar weer dat eerlijkheid het langst duurt. Nou zijn de biljetjes van ons!'

'Ik vind het verdacht!' vond Lepie Leeghoofd. 'Ik geloof nooit dat hij die biljetten verlore heb... Dat is niks voor Wouter Woeker! Weet je wat ik denk? Ik denk dat het een valstrik is, dat is wat ik denk!'

'Ach hou toch je snavel!' zei Rudy ongeduldig. 'Jij heb ook altijd wat. Een valstrik!'

Humpo dacht ook dat het een valstrik was, maar dat zei hij natuurlijk niet hardop.

81. Rudy wordt verslagen

81. 'Zeur nou verder niet!' riep Rudy Ruwiene verveeld uit, 'Jij altijd met je pessimistische gedachten. Kan jij dan ook nooit es een buitenkansje waardere? Wouter Woeker heb die dinge verlore, wat ik je brom! En wij rape ze op en verdele de buit! Kom op!'

'Toch vind ik het verdacht!' hield Lepie Leeghoofd vol, maar toen Rudy Ruwiene zich bukte om de bankbiljetten op te rapen, bukte hij zich toch ook maar gauw, omdat hij bang was, dat Rudy anders alleen met de poet zou gaan strijken..... Humpo Hotsflots stond achter een dikke boom

verscholen en wachtte, gewapend met een dikke knuppel, tot beide mannen gebukt zouden staan.

'Aai! Boem, knots beng!' zei hij, toen hij de knuppel met kracht op het niets-vermoedende hoofd van Rudy liet neerkomen. 'Slaap zacht, beste vriend!' Maar Rudy hoorde hem al niet eens meer. Lepie Leeghoofd, die met afgrijzen al zijn duisterste vermoedens tot werkelijkheid zag worden, besloot natuurlijk zijn huid zo duur mogelijk te verkopen....

82. Geen kapers voor Lepie

82. 'Dat zal je niet glad zitte, mannetje!' brulde Lepie Leeghoofd, toen Humpo Hotsflots zijn kameraad met een dikke knuppel had neergeslagen. 'Daar zal je voor boete! Of dacht je misschien dat je zo maar ongestraft een typograaf kon neerknuppelen?' Hij haalde een stevige vuist naar achteren uit en gaf Humpo een kaakslag, die hem duizend sterretjes deed zien. Eén klap bleek voldoende. Humpo zeeg

ineen als een pond zout in de regen en bleef waardeloos liggen.

'Ziezo, nou zijne alle bankies voor mijn!' gniffelde Lepie Leeghoofd zacht voor zich heen. 'Er zijne geen kapers meer op de kust, voor zover ik weet!' Hij legde de drie mannen op een hoopje bij elkaar, raapte de bankbiljetten op en snelde weg, verder het bos in.

83. Lepie's beurt

83. Als Lepie Leeghoofd soms gedacht had, dat er nu geen kapers meer op de kust waren, had hij het mis. Toen hij vijftig meter gelopen had, kreeg Evelientje hem in het oog. Zij had in de buurt bij een boerderij opgebeld naar de politie, die beloofd had, direct een paar potige mannetjes op de plaats van de misdaad te doen arriveren. Ze was nu terug gegaan, zodat ze samen met Humpo Hotsflots het verdere verloop van de geschiedenis kon gadeslaan, en e-

ventuele ontvluchttingspogingen van de drie heren te verhinderen. Ze zag dadelijk wie daar zo hard liep en besloot hoe dan ook dit individu tegen te houden. Ze zocht een stevige tak op, mikte zorgvuldig en wierp hem met kracht tegen de hardlopende benen van Lepie Leeghoofd aan. Dit middel bleek afdoende. Lepie viel heel onzacht met zijn hoofd op een boomwortel, die als geroepen boven de grond uitstak en verloor op zijn beurt eveneens het bewustzijn.

84. Al die drukte over valse bankbiljetten

84. Nu was het leed spoedig geleden. Een paar minuten later was de politie al op het toneel. Alle misdadigers werden ingerekend. Een potige brigadier nam Wouter Woeker op zijn schouders, en een paar net zo stevig gebouwde agenten namen Lepie Leeghoofd en Rudy Ruwiene voor hun rekening. Evy maakte Humpo Hotsflots wakker en was blij te zien dat hij niets mankeerde.

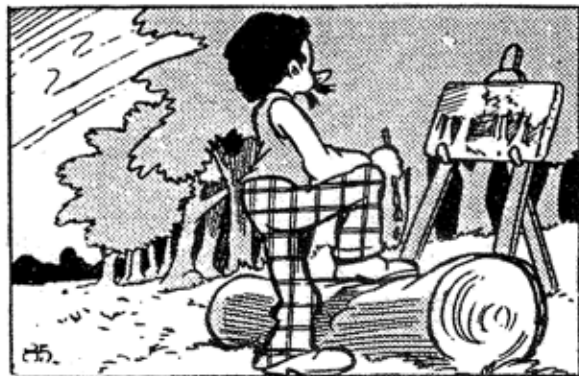
'Wat was er nu eigenlijk aan de hand?' vroeg Humpo, terwijl ze samen naar huis wandelden. 'Ik heb van die hele zaak nog niets begrepen! En met dat al heb ik mijn penseel ook nog niet eens terug! Heb je er nog naar gezocht

of heb je het vergeten?'

'Ik heb het vergeten,' zei Evy, niet geheel bezijden de waarheid. 'En wat er precies gebeurd is? Wel, dat is gauw verteld. Die drie mannen maakten daar onder de grond valse bankbiljetten!'

'Valse bankbiljetten?' vroeg Humpo verbaasd. 'Waarom? De echte zijn toch mooi genoeg? En die zijn waarschijnlijk nog veel beter ook. Dus al dat geld was niet eens echt? Dan begrijp ik niet waar we zo'n drukte voor gemaakt hebben...!'

85. Alles begint weer van voren af aan

85. De volgende dag stond Humpo Hotsflots weer op het zelfde plekje, om zijn schilderij af te maken. 'Ja,' zei hij tevreden, 'het is heerlijk om een Kunstenaar met een grote K te zijn! Zelf mooie kunstwerken maken, zelf die prachtige kleuren te mengen, zelf scheppen! Dát is leven! Niet zoals die mannen, die valse bankbiljetten maken in een bedompte drukkerij onder de grond, maar zoals ik, vrij in de open lucht je innerlijke... eh... ziel op het doek te laten weerspiegelen! Zie je, dát is wat je *noemt!*

Andere mensen mee laten genieten van de gevoelens, die zich in je bevinden....'

Toen viel er, net als de vorige dag, weer een lauwe druppel op het puntje van Humpo's Kunstenaarsneus. 'O, hemeltje!' riep hij verschrikt. 'Ik geloof, dat alles weer van voren af aan begint! Maar ik bedank voor een tweede keer!' Hij liet zijn ezel met het schilderij voor wat het was en holde weg, zo hard hij maar kon.

EINDE DEEL TWEE.

1. HET GEHEIM VAN DE SCHILDERIJLIJST.

Humpo krijgt de opdracht een schilderij te maken dat in een bestaande lijst moet passen. De lijst wordt echter gestolen en dan begint het avontuur....

* * *

2. DE BIJETJESDRUKKERS.

Humpo raakt een penseel kwijt in een mysterieuze hut in een bos. Als hij er naar gaat zoeken raakt hij in de problemen....

3. KONING VOOR EEN DAG.

Humpo en Evelientje proberen een radio zend- en ontvangtoestelletje uit. Ze gaan daarvoor het dak op, maar Humpo kijkt niet goed uit waar hij loopt....

4. HET LEVENDE SCHILDERIJ.

Humpo heeft een kasteel-ruïne gechilderd. Als hij later in de avond naar het kunstwerk zit te staren lijkt het schilderij wel tot leven te komen....

5. DE MISLUKTE BESTELLING.

Humpo moet een schilderij afleveren, maar als hij op weg is gegaan ontdekt hij dat hij het juiste adres vergeten heeft. Hij belt bij het verkeerde huis aan....

*Humpo
Hotsflots*

* * *